

EL NECESSARI CONSENS ENTRE LA COMUNITAT EDUCATIVA

Joan Pons Cendrós
President de FAPA-MALLORCA

Per raons que tots coneixem, en 1998 durem 10 anys de retard en el tema de les transferències educatives dins les Illes Balears; però, com diuen en castellà "nunca es tarde si la dicha es buena".

Esperem que la "dicha" sigui bona i que els polítics que governen la Comunitat autònoma se n'adonin de les necessitats reals que hi ha en el tema educatiu.

Ens queden vuit mesos, inclosos els d'estiu, de fer feina. I dic "ens queden" perquè hi hem de ser tots dins el procés de les transferències educatives, sense deixar ningú; hi ha de participar tota la comunitat educativa. S'ha de trobar un consens perquè, quan arribin, sapiguem tots, més o manco, què tindrem.

Abans que arribin les competències s'ha de:

- Elaborar un model educatiu de les illes Balears, on es marquin les línies d'actuació per dur a terme un projecte educatiu comú per a tota la xarxa escolar.

- Crear el currículum de les illes Balears.

- Crear un línia d'autofinançament per al desenvolupament de la LOGSE dins la nostra Comunitat Autònoma. S'ha de fer un estudi seriós de les necessitats educatives.

- Crear una xarxa d'escoles públiques suficient, a partir d'estudis de població per

municipis. D'aquesta manera es podrà planificar la creació de noves escoles i instituts segons les necessitats reals.

- Posar en funcionament un bon pla per poder atendre les substitucions del professorat, per cobrir les baixes immediatament, per tal que els alumnes no interrompin el seu ritme de treball.

- Arribar a un consens amb totes les institucions per resoldre els problemes de manteniment de les escoles.

Els pares necessiten una major representativitat dins la comunitat escolar

- Arribar a acords amb els representants del professorat per tal de planificar els seus currículums, reciclatges, les seves nòmines, etc.

- Control del creixement de l'escola concertada. Els diners públics no han d'anar a l'escola privada.

- La creació del propi mapa escolar, des d'aquí, i no des de Madrid, que atengui les particularitats de cada municipi, i tota l'actual xarxa de centres, inclosos els concertats.

Es veu que queda molta feina per fer. Per part de les associacions de pares i mares el moment de les transferències és un moment molt esperat. El Conseller d'Educació ha de tenir en compte que els pares i mares formen el grup més nombrós dins la comunitat educativa (a més dels alumnes). No sabem per què, però sempre ens consideren minoria.

Una de les coses que ha de canviar és aquesta manca de consideració a què sempre hem estat sotmesos en els consells escolars dels centres i que podem preveure que passarà més endavant en el Consell Escolar Autonòmic. Els pares necessiten una major representativitat dins la comunitat escolar.

És necessari que es potenciï, més del que s'està fent, el moviment associatiu, amb propostes clares; volem fer feina plegats, que no manqui una associació de pares i mares a cap de les nostres escoles.

La feina que estem fent des de cada una de les federacions de les Illes està mancada del suport real de les institucions. Necessitem aquest suport institucional, començant pel de la Conselleria d'Educació, per tornar posar en marxa el programa d'obertura de centres amb jornada continuada, per a la creació de més escoles de formació per pares i mares i donar més representativitat...

Esperem unes transferències educatives consensuades i ben dotades econòmicament. A partir d'aquí hem de demostrar que som capaços de fer feina plegats en benefici dels nostres fills i filles, que han de ser els grans beneficiats. □

